

ret uddannelse. Da der i hvert fald i en årrække må forudsættes at være knaphed på personale med visse af disse uddannelser, herunder navnlig personale uddannet specielt med forureningsbekæmpelse for øje, og da sådan uddannelse er meget bekostelig og de samlede ressourcer begrænsede, er det helt afgørende, at man sikrer den bedst mulige udnyttelse af den til rådighed værende sagkundskab. Det er derfor nødvendigt, at ministeren gennem nærmere fastsatte regler kan have indflydelse på kommunernes og amtskommunernes ansættelse af sådant personale. Dette formål vil kunne opnås ved, at det i en af ministeren godkendt plan for hver amtskommunes område fastsættes, hvilke steder og i hvilket antal sådant personale skal ansættes. På denne måde kan man opnå, at der i videst muligt omfang bliver tale om fælles udnyttelse af personale med særlig sagkundskab.

Til § 44.

Den kortlægning, som forudsættes gennemført af amtsrådene og kommunalbestyrelserne vil bestå i en løbende registrering, måling og vurdering af miljøet og de påvirkninger af forureningsmæssig karakter, dette udsættes for. Kortlægningens formål er at tilvejebringe oversigter, der kan danne grundlag for planlægning, regelfastsættelse og konkrete beslutninger. Endvidere kan den løbende kortlægning være af betydning for den efterfølgende kontrol med regler og beslutningers overholdelse.

Med hensyn til vandforureningen må undersøgelserne bl. a. gå ud på registrering af rensningsanlæg, bedømmelse af deres effektivitet og udførelse af recipientundersøgelser. For så vidt angår luftforureningen indebærer kortlægningen bl. a. udførelse af luftforureningsmålinger og indsamling af oplysninger om placering af forbrændingsanlæg og industrivirksomheder.

Efter bestemmelsen i stk. 2 skal de udarbejdede oversigter tillige rumme forslag om den fremtidige placering af virksomhed, der må befrygtes at være forurenende. Dette spørgsmål har snæver forbindelse med den fysiske planlægning. Der er i denne forbindelse grund til at fremhæve, at forureningsbekæmpelse og fysisk planlægning har en række centrale berøringsflader. Dette skyldes først og fremmest, at miljøbeskyttelse er en vedvarende og langsigtet opgave, som ikke kan løses rationelt uden en indgående planlægning af den fremtidige arealanvendelse.

Den fysiske planlægning må således betegnes som et af de vigtigste administrative virkemidler i forureningsbekæmpelsen. Ved i tide at sikre en hensigtsmæssig placering af forureningskilderne i forhold til

omgivelserne og i forhold til den forventede fremtidige udvikling vil man kunne forebygge fejlinvesteringer og nedbringe behovet for senere i konkrete tilfælde at gribe ind over for forurenende virksomheder med økonomisk belastende foranstaltninger.

Det kan iøvrigt nævnes, at „Vand, målsætning“ (publikation nr. 15, forureningsrådets sekretariat) definerer forurening som en påvirkning af vandkvaliteten, der gør vandet uegnet til den af samfundet ønskede anvendelse. Denne betragtning peger på en tæt forbindelse mellem de foranstaltninger, der sættes ind mod vandforurening, og planlægningen for den kvalitet, man ønsker at opnå i den enkelte recipient under hensyn til den ønskede anvendelse. Et andet område, hvor planlægningsproblemerne og forureningsproblemerne delvis dækker hinanden, er støjforureningen, f. eks. trafikstøj fra veje, industri- og flyvepladser m. v.

Disse og andre eksempler peger på behovet for en differentieret planlægning af de enkelte områders kvalitet som grundlag for iværksættelse af mere omfattende forureningsbekæmpende foranstaltninger.

I den hidtidige fysiske planlægning har man i stigende omfang lagt vægt på forebyggelsen af forurening. Dette er først og fremmest sket i forbindelse med planlægning af byudviklingen. Efter loven om by- og landzoner er der således pålagt kommunalbestyrelsen i byudviklingsområder forpligtelse til at medvirke til, at der i byzoner til enhver tid er udført hovedkloakker og andre tekniske hovedanlæg til dækning af det forventede behov for jord til bymæssig bebyggelse i de følgende 5 år. Det må endvidere fremhæves, at bestående bebyggelse og ubebyggede arealer i landzoner ikke uden særlig tilfaldelse må tages i brug til andre formål end landbrug, skovbrug eller fiskerivirksomhed. De fretningsplaner og landskabsanalyser, som fretningsplanudvalgene udarbejder efter naturfredningsloven har ligeledes væsentlige berøringsflader med forureningsbekæmpelsen, især for så vidt angår vandforurening og støjgener. Det kan endelig som eksempel nævnes, at der efter vejlovgivningen skal tages forureningsmæssige hensyn i forbindelse med planlægning af nye veje.

Der udføres imidlertid i dag ikke planlægning med forureningsbekæmpelse som hovedsigte. De forslag til fremtidig placering af forureningskilderne, som de nævnte oversigter skal rumme, må tage udgangspunkt i kortlægningen og i en fastsættelse af den kvalitet, man tilstræber for de pågældende omgivelser. For vand må kvalitetsniveauet således være afhængigt af den anvendelse, man vil gøre af den enkelte sø, å, bugt o. s. v. Ud fra tilsvarende